

het **geval****03**

De opvallende kleur moet dit stuk van de A2 'meer identiteit' geven

Het gele gebaar

Grijs, grijs en goor. Dat is het decor van geluidsschermen langs grote delen van de Nederlandse snelwegen. Het geluidsscherm langs de A2 bij Empel springt uit de band.

In z'n algemeenheid ziet ze geluidsschermen als 'een noodzakelijk kwaad', zegt Arda van Helsdingen, landschapsarchitect bij Copijn en sinds afgelopen zomer de nieuwe voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Tuin- en Landschapsarchitecten. "Een noodzakelijk kwaad dat over het algemeen weinig oplevert voor het landschap. Desondanks is het belangrijk dat er wel aan ontworpen wordt."

Dit opvallende scherm, (limoengroen of geel, daarover verschillen de meningen) bevindt zich langs de A2 ter hoogte van Empel, bij Den Bosch. Ze kent het zelf niet, maar na het zien van wat foto's op internet en rondvragen in haar omgeving beschouwt ze dit als 'een grappig incident'.

Arda van Helsdingen: "Voor een keertje vind ik het wel leuk. Je krijgt hierdoor toch een zonnige kijk op het landschap, lijkt me. Een soort polaroid-effect wellicht, waardoor de omgeving een beetje vrolijker wordt."

Dit scherm is vooral vormgegeven vanuit de weggebruiker, vermoedt ze. "Er wordt wel gekeken hoe het er aan de andere kant uitziet, maar deze kleur is waarschijnlijk toch gekozen voor de automobilist, om het voor hen aantrekkelijker te maken. Voor mij persoonlijk hoeft het niet zo schreeuwelijk."

Het gele scherm is een ontwerp van architectenbureau UN Studio uit Amsterdam en maakt deel uit van het totale route-ontwerp

De opvallende kleur moet dit stuk van de A2 meer identiteit geven. Bijt uit de woorden van architect Ben van Berckel (UN Studio): "De brede inkomingsrijke kleur geeft een sterk specifiek karakter aan het tracé. Rondweg Den Bosch. Dit tracégebied moet ook de toegankelijkheid voor de A2 bij Den Bosch, niet zoals het vogeltraject, en refereren aan de architectuur van het tracé. Ook zorgt de kleur in verschillende delen (halvingen, schermen en passies) voor uniformiteit en identiteit."

dat de ruimtelijke kwaliteit op en rond de Nederlandse snelwegen moet verbeteren. De verschillende Nederlandse snelwegen moeten meer een eigen identiteit krijgen, en dat gebeurt ondermeer door samenhang te brengen in het ontwerp van bruggen, viaducten en geluidsschermen. De A2 is daarbij gedefinieerd als onderdeel van een Grote Europese Route, de E25, die van Amsterdam naar Genua loopt. Steeds terugkerend symbool langs de A2 is de trekvogel, een geabstraheerde, Esscherachtige vogel die symbool staat voor de 'zuidwaartse richting' van de A2. Ter hoogte van Empel is de vogel getransformeerd tot een parallelogram. Uitgangspunt bij Routeontwerp is het ver-

groten van het contrast tussen stad en landschap, en het herkenbaar maken van de verschillende delen in het traject. Zo treedt soms een gewenst *WOW-effect* op. Bijvoorbeeld ter hoogte van Leidsche Rijn in Utrecht, waar zich een showroom van luxe auto's in de geluidswal bevindt. Dat is een mooie manier om een geluidswal een dubbel functie te geven, vindt Arda van Helsingingen. "Als zo'n ding er toch moet komen kun je 'm beter goed gebruiken. Om zonnenergie mee op te wekken, of te beplanten zodat er fijnstof kan worden opgevangen. Het combineren van functies lijkt me een *must* in een land als Nederland." Het geluidsscherm moet niet al je aandacht opzuigen, vindt ze, er moet sprake zijn

van balans. "Het gaat om het landschap waar je je doorheen beweegt. Maar zo'n scherm kan je daar wel bewust van maken. Bijvoorbeeld ter hoogte van Amstelveen, langs de A9. Daar zit een stuk transparant glas in de geluidswal, en daaronder stroomt precies de Amstel. Als je dat eenmaal weet, realiseer je je dat steeds als je daar rijdt. Het landschap is dan een gegeven om iets met zo'n scherm te doen. Dat vind ik goed."